

А Воинът (Псалм18).

- ❖ Има ли Бог силата да ни защити? Разбира се (Пс. 18:2).
- ❖ Можем да видим Бог да се проявява като воин, яздещ на кон; карайки земята да трепери и издига дим и огън след себе си; парализира врага с мощния си глас; използвайки природните сили като свои стрели; и по този начин освобождава тези, които викат към Него (Пс. 18:7-18).
- ❖ Въпреки че беше воин, свикнал да се бие, Давид никога не се доверяваше на собствената си сила, интелекта си или умението си да борави с оръжия. Той дължеше всичките си победи на Бога, който винаги се бори за него (Пс. 18:47-48).

Б Справедливост:

❖ **Божествена справедливост (Псалм 41).**

- Библията много ясно показва, че Бог не толерира несправедливостта. Ако нуждаещите се или угнетените извикат към Бог, Той се надига, за да им въздаде справедливост (Пс. 12:5).
- Когато се чувстваше уязвим и болен и собствените му приятели тайно желяха смъртта му, Давид извика към Бог (Пс. 41:7-9). Признавайки собственото си недостойнство, той остави случая си в милостивите ръце на Бога, уверен, че Той ще го чуе (Пс. 41:4, 11-13).
- Отношението на Бог към нуждаещите се ни призовава да се чувстваме по същия начин, тоест да се грижим за тях. Господ възнагражда тези, които имат това отношение (Пс. 41:1-3).

❖ **Човешко правосъдие (Псалм 82).**

- Бог дава способността на водачите на народа да съдят, като царят е главният съдия на Израел (Пс. 72:1-2). Но Бог е Този, Който е върховния съдия, съди „боговете“ (Пс. 82:1).
- Тази делегация надхвърля Божия народ. Всеки, който има способността да съди, прави това чрез божествен авторитет, дори и да не го признава (Йоан. 19:10-11; Рим. 13:1).
- Властта, която получават, ги прави отговорни пред Бог за начина, по който раздават правосъдие (Пс. 82:2).
- Бог посочва начина, по който човешкият съдия трябва да съди (Пс. 82:3-4). Ако го правят правилно, те се смятат за „синове на Всемогъщия“ (Пс. 82:6). В противен случай самите те ще паднат под божествено осъждане (Пс. 82:7-8).

В Процесът:

❖ **Божествен гняв.**

- Как можем да хармонизираме думите от Псалм 137:9 – „Щастлив ще бъде онзи, който хваща и разбива децата ти в камъните“ – с молбата на Исус да обичаме дори враговете си?
- Псалмите, които молят Бог да отмъсти и да излее гнева си върху хората, са груби и смущаващи. Особено когато имаме предвид собствения си гняв и собствения си начин да си отмъстим.
- Псалмистът обаче никога не възнамерява да си отмъщава. Само Бог може да въздаде истинска справедливост и да даде на хората заслуженото заплащане за техните действия.
- Доброто и злото не могат да се приемат с лека ръка. Злото има своите последствия, а Божият гняв се проявява като единствено средство за неговото изкореняване.

❖ **Светилището (Псалм 99).**

- Небесното светилище е тясно свързано със Съда. В Светая Светих, където Господ царува „седнал на херувими“ (Пс. 99:1), делото на съда е извършено (Дан. 7:9-10).
- Това е мястото, където се извършва прощението на греха и възстановяването на справедливостта. Това предполага както опрощаването на онези, които се придържат към Спасителя, така и осъждането на онези, които Го отхвърлят (Пс. 1:5-6).
- Както ясно е символизирано в ковчега на свидетелството, Присъдата се основава на изпълнението или нарушаването на Божия Закон, Десетте заповеди.
- Сигурни в божествената прошка, Божиите служители копнеят за часа на Страшния съд и викат за неговото настъпване, така че справедливостта най-после да бъде изпълнена (Пс. 7:6-8; 9:19; 67:4; 99:4; 135:14).